

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Ugyjelen vasárnap és csütörtökön
Előfizetési ár: Az Otthoni havi melléklettel egészévre 7 fnt
A szepirodalmi melléklet nélkül
a nyedévre 1 fnt 25 kr., fél évre 2 fnt 50 kr., egész évre 5 fnt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca, Pollák-ház,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel

Közbiztonságunk.

A közbiztonság fogalmát, a szónak modern értelmében, alig egy pár évtizede ismerik náunk. Nagy idő, több egy félszázadnál telt el, míg a pandúrok, hajdúk, majd a zsandárok szerepét a rendőrség és csendőrség vette át. A pandúrok, hajdúk és zsandárok világa csak a népszínművekben volt az a kedélyes, jovialis világ, amelynek képét fölédizni tudjuk a multból. Igazában vizsgálatlan és botránysos képet nyújtott a 48 előtti Magyarország közrendje.

Nem egyszer megesett, hogy aki két-három vármegyén akart végigutazni, megcsinálta a végrendeletét, mielőtt a hosszú útra kelt, melyre, mintha háborúba menne, pisztolyt, karabélyt és egyéb gyilkos eszközöt vitt magával. Minden járásnak, de minden nagyobb határral bíró községnek is megvolt a maga hűbért zsványa, és jellemzi e kor rendszetét, hogy miután a hatóság díjat tűzött ki a fejére, rendszerint még néhány esztendeig elédegeté szepen és folytatta garázdálkodásait. A közrend fogalmát megközelítő állapot csak a statáriumok alkalmával volt, a statáriumot pedig nem szereték vicispán uraimék, mert az felette kényelmetlen vala és sok futkozással járt

És mai rendszetünk, bizvást állíthatjuk, hogy országszerte most is magán viseli az elmult táblabíróvilág jellegét. Sok közzintézményünk ment gyökeres változáson keresztül, de rendszetünk fölött inkább átsuhant az ujkor szele, mint át és átjárta. Egyedül afővárosnak van modern, a fontos célt helyesen szolgáló rendőrsége, melynél különbbel egyébiránt kevés világváros dicsekedhetik. Van azonfelül egy-két nagyobb vidéki város, ahol a rendőrséget annyira amennyire fővárosi mintára szervezték. Hanem a vidéki városok hetven percentjében rendőröknek titulált kisbírók órkódnak a polgárság élet- és vagyonsbiztonsága fölött.

Mert ki megy el kisebb vidéki városba rendőrnék? Vagy az, aki megunta a mesterségét, vagy az, aki nem szeret dolgozni, de mindenesetre palérozatlan ember. Mert ha nem volna ilyen, nem öltené magára az uniformist 16—25 forintokért. Ennél többet ugyanis nem fizetnek közrendőrnék. Már most ha az ilyen jámbor atyafi beleöltözik a cifra ruhába, mert erre áldoznak a mi városaink urai, hivatá-

sáról nem sokkal tud többet, mint hogy a főbblvalóinak és a városi uraknak szépen tisztelni kell, amit különben a katonaságnál elcsajátított, meg hogy a heti-vásáron összeszidja a fuvarost, ha nekiját a kofa állványának.

Tessék most az ilyen erőkkal puhatólást, nyomozást végezni! A rendőri nyomozás egyike a legkényesebb s a legnagyobb gyakorlatot és ügyeséget kívánó feladatoknak és szó sincs róla, hogy a vidéki rendőr ezekkel a tulajdonságokkal rendelkeznek. A vidéki rendőrt közigazgatási funkciók végrehajtására lehet csak használni. Hivatalszolgái teendőket végez és havonta egyszer toloncokat kísér. S ha valami bűneset történik, melynél a tettést nem érik tetten, vagy a véletlen és egyéb a rendőrségen kívül álló tényező nem szolgálatja őt a hatóság kezébe, a bűneset legtöbbször kinyomozatlan marad. A vidéki Pítavália évenként száz és száz esettel gyarapítja ily módon a fért nem derített bűntények számát.

S ennek okát ne keressük egyében, minthogy a törvény a vidéki rendőrségek szervezését és föntartását teljesen a városokra bizza. Hozzá való érzék és tudás nélkül szervezték országszerte a közbiztonság fentartására hivatott testületeket, melyeknek élén legtöbbször bürokrata emberek állnak, kik rendőreiket betanítani, kiművelni azért nem tudják, mert maguk is edes keveset értenek a rendszet tudományához. Mert nagy és nehéz tudomány ez, melynek elsajátításához alapos elméleti és gyakorlati tanulás szükséges.

Az sem válik hasznára rendőrségünknek, hogy felsőbb hatósága a már minden ízében csak a közigazgatás szervére alkalmas vármegye. Impulzust, intenciókat, szakismeretet, anyagi és erkölcsi támogatást, kellő felügyeletet és a fórum már nem tud nyújtani. Manapság csakis az államhatalom az, mely ez irányban köteleességét teljesíteni tudja. S szervezeteileg az államhatalom csak annyiban áll összefüggésben a rendőrséggel, hogy a rendőrök kapitányokat a főispán nevezi ki.

Míg az állam nem veszi kezébe a közbiztonság ügyének gyökeres rendezését, addig a rendőrség mindig tökéletlen felintézmény lesz. Ezt az igazságot körülbelül mindenki elismeri már, de hogy érvényre jusson, arra egyelőre nincs kilátás.

De ha már nem is államosítják a rendőrséget, azt mindenesetre megte-

hetné az állam, illetve egy rendeletével a belügyminiszter, hogy a rendőrség és államhatalom közötti összefüggést szorosabbá teszi, s a mennyire csak lehet, kivesszi a vármegye, mint felsőbb hatóság kezéből. A csendőrség és a fővárosi rendőrség példája megmutatta, hogy milyen jótékony átalakító hatással van a közbiztonsági testületre a közvetlen, illetve közvetlenebb állami felügyelet.

Városi képviselőválasztás. Túl vagyunk ezen is. F. hó 17-én megtörtént a városi képviselőválasztás, a szavazó polgároknak szép érdeklődésével és most, hogy túl vagyunk rajta, — talán fűzhetünk hozzá némi refleksiókat, amit megelőzően azért nem tettünk, mert az a nézetünk, hogy fölösleges ilyes alkalmakkor a kedélyeket túlságos izgalomba hozni annyival inkább, mert tapasztaljuk jó ideje, hogy egészséges kijózanodás processzusa van folyamatban a népbolondító hazug profétákkal szemben, akik ellen ily módon most már az agitáció fegyverével küzdeni, egy jelentőségű volna a nyitott kapuk döngtetésével és úgy tartjuk, hogy ez a kijózanodás csak az esetben számíthat tartósra és csakis úgy lehet teljes, ha a népámitók önmagukat járják le, nem pedig lejáratnak, szóval, ha a tisztánlat önmagától jön meg mindenkinél, saját közvetetlen tapasztalása révén és nem úgy, mint ahogy a világtalant kézen fogva szokás a jó, helyes ösvényre rávezetni.

A tisztán látók száma így — igaz — nem növekszik gyorsan, egyszerre olyan mértékben, amilyen a közjó érdekéből kívánatos volna. De viszont a kijózanultaknál nem is fenyeget a visszaesés veszedelme és — szerintünk ez a fődolog. S hogy ez így van, annak egyik legcsattanósabb bizonygatója a most lefolyt városi képviselőválasztás.

Tíz választókerületbe osztott 50 új képviselőt és 25 póttagot kellett választani és e tíz kerület közül hétben mérköztek meg egymással szemben álló pártok, háromban pedig e hét közül a demogógia szenvedett vereséget.

Nem olyan kicsiny vívmány ez, amelynek tetszik, ha felgondoljuk, hogy az utóbbi 10 évben egyetlen egyszer sikerült egyetlen egy kerületben legyőzni a népbolonditást és még itt sem teljesen, mert 5 közül csak 4 helyet hódíthatunk el a demogógiától.

Még jelentősebbé válik pedig a számbeli eredmény, ha tudjuk, hogy a május 1-vel kilépő 50 képviselő közül csupán kettő tartozott a józanabb clemhez, míg ezúttal 14 ilyen jut be a képviselőtestületbe, — e választás tehát tizenkettővel gyarapította párttagjaink számát a városi képviselőben, mely körülmény folytán — számításba véve, hogy

a bentmaradott választottak közül 6, a virilisek közül pedig 76 tartozik ugyanezen párt-hoz — a pártárany tisztán a képviselők közt is, a tisztviselőktől eltekintve, igen csak ki-egyenlítődött, lévén az egyik részen 96, a másikon pedig 104 képviselő, ami az egyed-
 árú párturalmat minden körülmények közt lehetőtlenné teszi.

Ami pedig pártunk diadalát e választási küzdelemben erkölcsileg lényessé teszi és legkiáltóbban mutat rá a lassan bár, de fokozatosan haladó kijózanodás letagadhatatlan voltára, ez magának a demagóg pártvezérnek nagy kudarca.

Három kerületben jelöltette ki magát pártbívei által a pártvezér Sima Ferenc: az elsőben, harmadikban és tizedikben, melyek közül legáltalában a b e n bizonyosra is vette a megválasztását.

A főcél e hármassal természetesen csak az lehetett, hogy fölfelé dokumentálja az ő itteni elpusztíthatatlan népszerűségét, kimutassa azt, milyen nagy hatalom és mennyire kedvelt, hódító egyén ő itt Szentesen. És ime, az eredmény az, hogy a három közül két kerületben elbukik; csak egyben sikerül bevaszaltatnia, olyanban, ahol bárkit léptetis felhívői közül, ma még bizonyos ott a megválasztatása.

A változott idők, a népámitásból való kijózanodásnak kitünő jele ez bizonyval és csakis erre akartunk rámutatni most azzal, hogy a fő 17-ki képviselőválasztáshoz ezeket a reflexiókat fűztük.

Nem politikai, de helyi érdek-eink szempontjából különben három kerületben, az 1-sőben, 6-ikban és 10-ikben lett miénk a győzelem ennél a választásnál, melynek eredménye a következő:

Megválasztottak:

Az 1-ső kerületben: Balázsovics Norbert, K. Nagy Imre, Sebesi József, Tasnádi Antal dr. és Vecseri János rendes, Csurai Mihály és Soós Lajos póttagoknak.

A II-ik kerületben: Csőszai Béni, Rűz Molnár Ferenc, Szathmári Lajos, Tarnóczy Mihály és Vajda János rendes, Murvai Gábor és Zsoldos Ferenc, póttagoknak.

A III. kerületben: Gyulai Bálint, Polgár Sándor, Rűz Molnár Sándor, Sima Ferenc és Soós Sándor rendes, Füstí István Kalmár István és Pahi János póttagoknak.

A IV. kerületben: Berényi László, Füstí Molnár Lajos, Kálmán István, Körtvélyesi Sándor és Teési Fekete János rendes, Bihar János, K. Nagy Bálint és Szőke Sándor póttagoknak.

Az V. kerületben: Berényi János, Berényi Gergely, Doszlop Nagy Imre, Juhász Mihály és Varga Ferenc rendes, Dózi Sándor, Molnár Sándor és Puskás Varga Sándor póttagoknak.

A VI. kerületben: Beéh Márton, Cicatricis Lajos dr., Halász Szabó Lajos, Hoffer Armin dr. és Rűz M. Ferenc rendes, Csiszár György és Lévai Lajos póttagoknak.

A VII. kerületben: Balint József, Balint Imre, Fekete János, Kátai Pál János és Varga József rendes, ifj. Fekete János és Kátai Pál Mihály póttagoknak.

A VIII. kerületben: Bartucz János, Kádász István, ifj. Kovács Pál, Panyik Tóth János és Soós Péter rendes, Csák János, ifj. Kálmán Ferenc, és Keese Nagy Sándor póttagoknak.

A IX. kerületben: Csik Kovács József, Demeter Pál, Kátai Tóth István, Lantos Mi-

hály és ifj. Pataki János rendes, Papp Lajos és Varga Lajos póttagoknak.

A X. kerületben: Czuczai Imre, Héjja János, Janó Gábor, Molnár Farkas Ignác és Vass Imre rendes, Molnár Farkas József, Szénási István és Velkai Mihály póttagoknak.

Pénz és nexus.

A mai hírlapirodalom a botrányok statisztikája.

Sikkasztás, lopás, csalás állandó rovatot képeznek. Az egyes közleményekben csak a nevek változnak és a körülmények némileg módosulnak, a lényeg mindig egy és ugyanaz marad.

Még ha azokat a száraz körülményeket olvassuk is, melyek nincsenek a leleplezés célzatával írva, ha a felsorolt tények indító okait figyelemmel keressük, a legtöbb esetben lappangva találjuk az erkölcsatlenséget.

És a nagy római bölcs mondása naponta igaznak bizonyul: A ranykört élünk, mert a ranyért mindent lehet kapni. Becsület, jellem ideig-óráig csak azért látszik létezni, hogy áruba lehessen bocsátani. Úgyes ember drágán, ügyetlen olcsón mérí, de nagyon kevés kivétellel a kinek jelleme értéket képvisel, siet azt értékesíteni. Pénzszerezés mindenáron: a cél, mely cél felé rohanva tör a mai társadalom, mely e cél elérésére unalmasnak, fírasztónak, ellenszenvesnek és lassúnak tartja a munkát és hanyatholok ereszkedik le az erkölcsatlenség lejtőjén, mely tükörsíma és gyorsan csejhoz vezet.

A legszerűsebb képzettségi és műveltségi foknál áll embernek is kényelem és fényűzés tekintetében teljesen beigazolhatatlan nagy igényei vannak és azokat kielégíteni törekszik mindenáron. És az tudja legjobban érvényesíteni követeléseit a társadalomban, aki legjobban le tud számolni jellemével és a legnagyobb ügyességel tudja felhasználni saját és mások jellematlenségét. — Aki az emberek becsatlenségével, mint biztosan számbavehető és megbízható tényezővel alkuudni tud, az sohasem csalódik számításában.

Ma nem családok, nem barátságok alapulnak és köttenek, hanem érdeklözösségek és családai vagy baráti kötelékek percről-percre, minden érzelgés nélkül, nem is szétbontatnak, — mert ez kemény, ildomtalan kitétel volna — hanem felbontatnak, ha az érdeklözösségek más irányt mutat. Csak ott van megbízhatóság és erős kötelék, ahol tisztatlan kapcsok csatlolnak embert emberhez: a bűn szövetségében. Ahol nemesebb érzelem mutatkozik, azt szenvedésnek gúnyoljuk és megvetölög, minden ilyen nyilvánulást »frázis«-nak bélyegezzünk.

Ha családot alapítunk, sokan nem felelőseget, nem családayat keresünk, hanem pénzt és nexus és ha a kettő együtt nincs, az egyik kedvéért eludjuk engedni a másikat; de ha mindkettőt elengedjük, akkor az ostobaság bélyegét sűtjük magunkra és ha Ciceroval tudnánk is védelmezni nemcs gondolkozásunkat, mindenki ránk kiáltja — a nélkül, hogy meghallgatásra érdemesítene — »frázis«.

Egy messze szétágazott család, melynek legtöbb tagja a különféle hivatalok hűsözetei mellett melegen ül, a nexus. — Ha egyik a másik hasonlóval összehazasodik: az igen szerencsés üzlet. Hozományt, életmódot, gondatlan atlánclósítást az életnek bizostl a nexus gyermeke: a protekció.

Igen hosszas volna mind felsorolni azt a számtalan módot, hol és mikor nyilvánul az erkölcsatlén érdeklözösség, melyet a címnek választott két hatalmas tényező létrehoz, csak gondolkozzék az olvasó és öt perc múlva meg fog felni erre a kérdésre maga is. Mindenkori, mindenütt. A hol érdem jutalmazódik, becsület munká gyümölcset találja: az — kivétel.

Azt az időt értük el, minőn megdöntetlen bizottsággal állítjuk, hogy az erkölcsatlenség, a jellematlenség, becsatlenség szövetségére lépett, a becsatlenség, a szorgalom és munka ellen és ez a szövetség már nem is

bir a lelkiismeret szegényerzettelével, hanem hivalkodva sűtkerezik a köztélet verőfényén.

A törvény ma már alig védelmezi meg legjobb intenció mellett is semminket sem. Ma a jogot azért tanulmányozzák legszorgalmasabban, hogy azt kijátszani akarják kik olvasni akarnak és tudnak a sorak között.

Ha a vétek és bűn erőcs kapocs, meg kell tanulnunk erősebb kapcsolnak ismerni a becsatlenséget és munkát.

Az angol nemzet legkevesebb korrupciót mutat Európa valamennyi nemzetci között; becsület és dolgozni tud.

A ki az egyiket le nem veti, vagy le nem adja magáról és a másikat megtanulta, az nem fog szívességekre szorolni akkor, ha az irány általánossá vált és az emberek többsége ezen elvet vallani nem fogja restelni. De addig nem.

Addig a becsület ember birka, kiról a nexus nyírja a gyapjút.

Inség és telhetatlenség.

Itt sincs még a tikasztó kánikulla, mely feiforrálja a gyengébb agyvelőket, hogy magukat és másokat rémlátsókkal riogassák és ime — máris megiesik, hogy költői fantáziájú rendes levelezők rém-dolgokat írnak a budapesti lapoknak, melyek mindent, ami szenzációs ízű mólón kapnak föl, nem keresve: alaposan értesítették vagy alaposan felültették éket, hogy közönségük szenzáció-szomját kielégítsék.

A legújabb ilyen rémhístoría, sajnos, közlérlől érint bennünket, mert egy állítólagos mindszenti éhínségről szól. A Budapesti Hírlapnak küldték é rémmesét Mindszent-ről, a lapból átvettek más újságok és most az ország gyengébb idegűtöz közönsége azon borzadoz, hogy ime, a tejjel-mézzel folyó alföldi Kánaán kellős közepén, a Csongrádvármegyeci Mindszenten éhínséggel küzdökik a munkás nép s vannak családok, melyekben a szűleken kívül 5-6 gyermek sinyli betegen, csonttá leaszva az éhséget.

Mindszent itt van közvetlen közelünkben.

Ha tízedrése volna bár igaz annak a legesőtebb afrikai színekkel festett éhínségnek, mely a rendes levelezői fantáziá szerint ott a munkásnép és gyermekek közt pusztit, lehetetlen, hogy ennek híre valami formában Szentesre el ne jusson. Nos, hát hallott itt valaki valamit ilyen vagy csak hasonlatos mindszenti inségről? Nem bizony, mert — szerencsére — ez az inség a valóságban nem létezik, ez csak agyrém, hanem létezik ott igenis a következő beteges állapot.

A mindszenti munkások egy csoportja tavasz kezdetén munka nélkül volt és elment a Pallavicini uradalomhoz, foglalkozást keresni. Az uradalomban voltaképen nem volt semmi munka, de nem akarták az embereket téltelésében hagyni, hát tudtukra adták, hogy a réttöntöz csatornák kitisztogatását megkaphatják és megállapították a munkadíjat is.

A munkások ezt előbb elfogadták, majd megbánták a hírtelen alkut s kijelentették, hogy a megszabott díjért bajos lesz nekik mégis mindig kijárogatni a munkára.

Az uradalom erre készen nyilatkozott, hogy igájain rendezen kiszállitassa őket és eszközeiket, de akkor meg abba kötöttek bele, hogy nem érdemes nekik azért a munkáért palincsokat beszerezni Végre mikor az uradalom palincsok kölcsönzésére is készen nyilatkozott, a derék mindszenti munkásoknak megjött a jobb étvágyuk, telhetatlendtek és srófolni akarván a munkadíjat, félmondták az egyezséget.

Mínthogy a munka végeztetését az uradalom már elhatározta, tudomásul vette a felmondást és — kiadta a csatornatisztítást, ugyanazon munkadíj mellett a sándorfalviaknak, kik erre örömmel vállalkoztak.

A várakozásukban megszalasztott mindszentiek ekkor saját községük előjáróságánál jelentkeztek, hogy nekik munka vagy segély kell.

A község képviselöete elhatározta, hogy feltöltöni velük a vásártér görös területét, erre 500 frtot szavaztak meg és körték az alispánt, hogy a megyei közmunkaalapból ő is adjon segélyt és eszközöljön ki segélyt a miniszteriumtól is.

Az alispán kijelentette, hogy tavasz idején, mikor tér nyilik a becsület munkára, nem látja

helyén valónak az iaséges munkát. Mindamelllett késznek nyilatkozott a község határozatát az 500 ft kiutalása tekintetében azzal a kikötéssel elnököleg jóváhagyni, hogy az ezért teljesítendő munkát, mint ínséget kezelik és a napszám minimumot 50 khran állapítják meg.

Egyúttal azonban utasította az előjáróságot, tudassa a munkásokkal, hogy nézzenek más kezeset után, amit tisztességes munkás most már, ha kedve van dolgozni, kaphat is.

Ugy látszik, ezt az alispáni íntelmet a község is, a munkások is megszűnték, mert a napokban már egy nagyobb csoport mindszenti munkás ment idegenbe munkára.

Ez a rémmeze igaz története. Nem volt Mindszenten a munkások közt éhínség, hanem volt telhetetlenség.

Üjdonságok

Szentes, 1899. április 20.

— Megyei tisztviselők fizetésjavítása.

A mult évi december hóban tartott törvényhatósági közgyűlésén határozta el vármegyénk megyebizottsága, hogy 1899. január 1-től nemcsak megjavítja a vármegyei tisztviselők fizetését, de egyúttal kiegyenlíti azokat a kiálló ellentéteket is, melyek eddig egyik-másik tisztviselői fizetés aránytalan voltában léteztek. Hozta pedig a megyebizottság ezt a határozatát annak a tudatában, hogy e fizetéselemelés és arányosítás által egy krajcárral se hírul nagyobb teher az adófizető polgároknak, mint amennyit viseltek eddig, mert a fizetés többlet a 2 százalékos közigazgatási adó fölöslegében és némely újévkor felszabdult megyei pótdadókban teljes fedezetét találja és hozta azért, mert az ország területén jóformán Csongrád vármegye tisztviselőinek volt eddig a legmostohább a dotációja, mely semmiképen sem állt arányban az egyre rohamosan szaporodó és tisztviselőinkre háruló közigazgatási munkával, a közigazgatás most már talán rövid időn bekövetkező államosítása alkalmára pedig kívánatos, hogy az állam itt tisztességes javadalomban találja a megyei tisztviselőket és maga is olyan skálába vegye fel majdan őket az államszolgálatban. A megyegyűlés határozata hivatalból is felterjesztendő volt jóváhagyás végett a belügyminiszterhez, de Soós Pál t. ügyész azt magára sérelmesnek tartván, meg is főlebbezte. A belügyminiszter most — e főlebbezés elutasításával jóváhagyta a határozatot és így a megyei tisztviselők január 1-re visszamenőleg a felemelt fizetés élvezetébe lépnek.

— **Ujjonozás Csongrádon.** A f. hó 14-én kezdődött Csongrádon az ideai sorozás, mely hétfőn ért véget a következő eredménnyel: Sorozás alá került 325 I., 172 II. és 166 III. korosztálybeli hadköteles, összesen tehát 663 ifjú ember, kik közül a közös hadsereghez besoroztak, büntetésből egyet, a beosztás fentartásával 124-et, póttartalékba került 6, a honvédséghez egy, kevésbé alkalmas 21. Visszahelyeztetett 313, fegyverképtelennek bizonyult 113, törülve lett 9, kórházba küldött 30. A sorozástól t. vol maradt: I. korosztálybeli 22, II. 9, III. 14, összesen 45 egyén, teljesen ismeretlen volt összesen a 3 korosztályba 18 egyén. Átlagban tehát a sorozásra került ifjaknak alig 26 százaléka vált be alkalmas katona anyagnak, ami nem mondható valami lényes eredménnynek.

— **Panasz a jószágvizsgálat ellen.** Így tavasszal, mikor tömegesen hajják idegen területre legeltetés végett a iabaszószágot, ez elhajtást megelőzően szokott megtartani az általános egészségügyi jószágvizsgálat is, melynek határnapjairól a rendőrkapitányság

falragaszos hirdetményeken azzal értesíti a gazdaközönséget, hogy a jószágnak meg nem vizsgálata büntetést von maga után és aki a kijelölt helyre és időben jószágát a vizsgálóra elő nem hajtja, a vizsgáló bizottság annak saját költségén a helyszínén fogja a vizsgálatot esz.özölni. A jószágvizsgálat megtartásáról törvény rendel, ez ellen tehát nincs és nem lehet senkinek panasza. A vizsgálat idejének kitűzése ellen azonban általános és jogos is a panas az a gazdak közt, mert úgy vélekednek, hogy a vizsgálatot korábban is megtarthatná a hatóság, nem most, tehát nem olyan időben, mikor a jószágnak a kijelölt helyekre való felhajtatásával már tetemes kárt lehetnek a szépen fejlődő vetésekben és mert magunk is elismerjük e panaszt jogos voltát, a jövőben való mihez alkalmazkodás végett felhívjuk rá az illetékes hatóság figyelmét.

— **Munkásünnep a megyeházán.** A hosszú években át tartott becsület és hűség szolgálatukért, a földművelésügyi miniszter által jutalomdíjjal és dicsőítő okmánnal kitüntetett 6 megyénkbeli gazdasági cselédnek és munkásnak kitüntetésére szóló szép ünnepély vasárnap délféltől 11 órakor lesz a vármegyeház nagyertermében. A csongrád megyei gazd. egyesület e szép ünnepre minden tagját meghívta. Mi meg ezúton hívjuk fel rá a figyelmet a gazdaközönség és a munkások figyelmét.

— **Köztisztviségi szabályrendelet.** Lakos Imre dr. polgármester egy közhasznú szabályrendelet tervezetét dolgozta ki, melynek célja és rendelkezése, a köztisztviselési szabályok kötelező megállapítása lenni. A szabályrendelet a szükségesét a hasznossal köti össze, amennyiben tényleg nagy hézagot pótol és a mellett arról is gondoskodik, hogy a most haszon nélkül elpusztuló és földtrágyázásra alkalmas termékek a város hasznára legyenek a jövőben értékesíthetők. A tervezet tárgyalására a polgármester f. hó 13-án délután szűkebbkörű szakbizottságot hívott össze a hivatalába és az ott elfogadott tervezetet fogja a képviselőtestület elé terjeszteni, a köztisztviselési szabályrendelet megalkotása céljából.

— **Szintársu'atunk.** Aki olyan sokszor működött már nálunk közmegelegedésre mint szinigazgató, Pest i H á z S Lajos jön hozzánk ez évban szinlelőadásokat tartani. A szerződést már aláírta és annak értelmében egész személyzetével köteles hozzánk jönni, ez a személyzet pedig olyan, hogy névsorat elolvasva, minden színházi ember azonnal látszik, miszerint ilyen szabású kítőnő felszólalás régen nem játszott nálunk. A női tagok: Sűgar Aranka, a vidék ez idő szerint legjobb népszinmű és operett primadonnája, Torossy Katica és Gabos Nelli énekesnők, utóbbi az operától szerződöttetve, V. Keresztély Flóra énekesnő, Kápolnai Juliska dramai szende, Márkus Ilona hősnő, Főti Frida naiva, Lomnici Béláné komika, Kovacsicsné anyaszerepekre, Kovacsics Margit, Csiki Lászlóné, V. Serfőzi Ida, Keresztély Vilma, Kovacsics Mariska és Révész Irma kardalosnők; a férfiak: Mihályi Ernő tenorista, Kiss Pista baritonista és népszinművészek, Csiki László dramai és hősszerelmes (rendező), Ferenci Frici komikus, Lomnici Béla bonviván, Deréki Antal apaszínész (rendező), Derenghi István operett és népszinművészes Vargaházi Lajos bustesz komikus, Baróthy Antal jellem és apaszínész, Leövey József titkár, ifj. Bereng József, Pili Lajos, Szerdahelyi Káman, Molnar Géza. Várnai József és Kovács Elek kardalosok, Várdi Aladár karmester és Borsodi Aurél sugó, A társulatnak, mely most Szolnokon játszik közkedveltség mellett, 7 tagú sajátzene kara van és az évad Szentesen augusztus 1-én kezdődik, válogatott jó műsorral.

— **A villamos világítás vállalati szerződése ügyében,** a vármegyei közgyűlés által hozott azt a határozatot, mely a várost e szerződés kötésénél bizonyos újabb feltételek megszabására és figyelembevételére hívja fel, a belügyminiszter — a közbevetetr főlebbezés elutasításával helyben hagyta. Az erről szóló miniszteri leirat f. hó 17-én érkezett le a vármegyéhez és a jóváhagyás indokául azt hozza fel, hogy a törvényhatósági bizottság határozata nem érdemben hozott, hanem csak közbeeső határozat és miután azt az első sorban érdekelte fél, maga Szentes város sem főlebbezte meg, tehát jóvá is kellett hagyni és ennek alapján most már Szentes város közönsége felhívandó, hogy a megyei határozatban utasításul adott figyelembe vétellel megkötendő újabb szerződést muttassa be a fölötes hatóságnak jóváhagyás végett.

— **Pap választás Vásárhelyen.** A vásárhelyi reformátusság új templomát építtetett az újváros-részen és természetes, hogy az új templom új papi állás szervezésével jár. Erre az állásra az egyházi hatóság már kitűzte a pályázatot s bizony, mint mindenben, itt is verseny támad arra: ki nyerje el az újvárosi papsgót; pártok keletkeznek és előre láthatóan erős is lesz a küzdelem. Az egyház több tekintélyes tagja Györfly József mellett foglal állást, aki hat esztendőig káplánkodott Vásárhelyen néhai való Miklóvics Bálint lelkész mellett és ezen idő alatt mint kiválóan népies egyházi szónok és vallásos érzsű pap nagyon megkedvelte magát a hívekkel. Megválasztása érdekében meleg hangú felhívást intéznek az egyháztagok a hűsorsosaikkal s úgy látszik, nagy nyereséget volna a vásárhelyi reformátusságnak, ha Györflyt megválasztani sikerülne.

— **Vásár.** Földeákon a f. hó 29-én és 30-án lesz az ideai tavaszi országos vásár megtartva, melyre vézmentes helyekről sertések is felhajthatók.

— **Talált aranylánc.** A kapitányság egy talált aranylánc van letébe helyezve, melyet a magát igazolni képes tulajdonos ugyanott avéthet.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 ft 65 kraj. méterenként — csak akkor valódi ha közvetlen gyárából rendeltek, — fekete, fehér és szines, — a legújvatossabb szövés, szin és mintázatban. **Prisát-fogyasztóknak** postabér és vámentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultulán** küldenek, **Henneberg G. selyemgyárai** (es. és k. udvar (1) szállító) **Zürichben.**

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbéllye g ragasztandó. —

A közönség köréből.

Telkintetes Szerkesztőség!

A »Szentesi Lap« f. évi április 7-én megjelent 41. számában »Egy rókaról három bőrcimen állított Sándorfalváról beküldött közlemény, személyemet aljas rágalommal illeti; habár annak íróját — ösmeretlenül is, — nem becsülöm annyira sem, hogy közleményére magam igazoljam, — de a nyilvánosság előtt kénytelen vagyok hivatali állásomból kifolyólag annak megcáfolására a következőket kijelenteni; melyek közzétételét b. lapjában tisztelettel kérem.

Sándorfalva község előfogatóságának bérleje 1896. évi december hóban elhalt, örököse a bérleti szerződés felbontását kérte, ezen kérelemnek a községi képviselőtestület helyt adott, őt a szerződés további kötelezettsége alól felmentette, az előjáróságot pedig utasította, hogy a még 1898. év december hó végéig hálalévő időre az előfogatást bérbeadás útján biztosítsa; erre a pályázat meghirdetett, az előfogatás bérbevitelére két árjantál érkezett az előjárósághoz, és pedig Lusztig Károly sándorfalvi lakosé, ki azt évi 600 ft, és Huszty

János sándorfalvi lakosé, ki azt 500 forint haszonbérfejtés mellett volt hajlandó bérbevenni; e két ajánlat közül az előljáróság az alcsobbat fogadta el s Huszty Jánossal a szerződést megkötötte, a megkötött szerződés pedig a községi képviselőtestületnek bemutatva, s miután a pályázat szabályszerűen meghirdetett és a szerződés az előnyösebb ajánlattevővel kötött meg, azt a képviselőtestület 1897. évi április hó 15-én tartott közgyűlésében 14 kg. 897. sz. a. határozatával el is fogadta. Egyesek részéről — azonban azon indokból, hogy a bérlő alólírott ípa, s hogy a község a feltételekben kikötötte, hogy a bérlő tartozik kényelmes kivágott oldalú féderes kocsi tartani — ezen elfogadó határozat megfellebbeztetett, — a felebezés azonban — meg nem állható indokai alapján — a vármegye törvényhatósági bizottsága által 272 kg. 97. sz. a. határozattal elutasítván, a megkötött szerződés jóváhagyott.

Ezen bérlet a kikötött idő — 1898. év vége — lejártával, 1898. évi december hóban nyilvános pályázat meghirdetése után, zárt ajánlattal való bérbeadása foganatosítottnak, erre egyedül Huszty János eddigi bérlő által tétett ajánlat évi 400 forint bérösszeg felajánlása mellett, miután ez a községre nézve az előbbi évekhez képest előnyös volt, véle a szerződés megkötött, s azt a községi képviselőtestület 1898. évi december hó 23-án tartott közgyűlésében 53 kg. 98. sz. a. határozatával egyhangulag elfogadta.

A bérlő Huszty János 1899. évi április hó 7-én — tehát ezelőtt egy hóval s nem egy évvel — igaz hogy elhalt, örököse azonban a szerződést magára nézve kötelezőnek kijelentette s azt lejártáig fentartani kérte, mely kérelme jósgolt is, s az a községi képviselőtestület elé fog terjesztetni.

Hogy a szerződésben nincs kikötve az sem, hogy a lovak a községhez tartandók, arra nézve szives meggyőződés és konstatalás végett Tekintetes Szerkesztő úrnak mellékelem a lejárt szerződés másolatát, melyhez szóról-szóra hasonló a most érvényben levő is.

Az állítja meg ezen közlemény, hogy a községi előfogadot én használaton egyedül s a község más fuvarost fizet. — Van sokszor eset arra, hogy egy napon nem egy, hanem kettő sőt három kocsi is kell, ily esetben igen természetesen, hogy miután a bérlő csak egy fogat előállítására köteles, a többi a község külön díj mellett fogadja fel; — de hogy oly eset fordult volna elő, hogy az előfogad mellőzésével a község külön díj mellett fuvarost fogadott volna, az is aljas hazugság.

Ily aljas hazugság és rágalom a közlemény minden egyes többi pontja is, mely arcátlanul állítja azt is, hogy én naponta Szegedre kocsizok; a cikk írója valószínűleg még nem figyelte meg a jegyzői hivatal s nincs fogalma arról, hogy ott mennyi teendője van a jegyzőnek, s nem tudja azt, hogy az onnan nemhogy naponta, de hetenkint sem mozdulhat el anélkül, hogy annak következményeiről felettes hatósága tudomást ne szerezne.

Ennyit tartottam szükségesnek hivatali állásom tekintélyének megóvása szempontjából kijelentem ezen szemtelen s aljas rágalommal szemben, melynek szerzője iránt is legmélyebb megvetésemet fejezem ki.

Fogadja Tekintetes Szerkesztő úr kiváló tiszteletem nyilvánítását.

Sándorfalva, 1899. évi április 12.

Molnár István,
jegyző.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon rokonok, jó barátok és ismerősök, kik felejthetetlen nóm, illetve édes anyánk végítiszteletétől jelenésükkel fájdalmainkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez úton is hálás köszönetünket.

Szentes, 1899, április hó 17-én.

Vidovics János
és gyermekei.

Irodalom.

A **„Vasárnapi Ujság”** április 16-iki száma 26 képpel s a következő tartalommal jelent meg: **„Van Dyck”** (arczképekkel Van Dyck festményei és egykoru metszetek után, az Országos Képtár Van Dyck-kiállításából.)

— **„Szorozás.”** Költemények Szabolcska Mihálytól. — **Regénytár:** **„Csáth vezér.”** Elbeszélés. Irta Rákosi Viktor (Linek Lajos rajzával). — **„A vadlilium.”** Regény. Irta Theuriet André. Franciaából fordította G. Cserhalmi Irén (a párisi kiadás eredeti illusztrációival). — **„Vac.”** Visszaemlékezés az 1849. április 10-iki väzi csatára. Régi honvédtől. — **„Götz osztrák vezérőrnagy.”** (arczképekkel). — **„Nemzetközi kiállítás a múcsarnokban”** (képekkel a múcsarnok tavasi kiállításáról, Zala György szobornívűve s Ujváry, Karlovskzi, Mannheimi és Fényes festményei után). — **„Előlesinélés kicsinyben.”** — **„Mataafa, a szamóai sziget királya”** (arczképekkel és képekkel). — **„A Stella hajótörése”** (képekkel). — **„Emlékünnepe”** — **„Isaszegen.”** Költemény Szalay Karolytól. — **„Goldmark új dalmúve: a Hadifoglyok elöadása a magyar kir. operaházban.”** Kereszty Istvántól (képekkel). — **„Irodalom és művészet, Közintezetek és Egyletek, Sakkjáték, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok.**

Laplajdonos és felelős-szerkesztő: **Dr. MATEFFY FERENC**
Társ-szerkesztő: **BANFALVI LAJOS.**

553.v. 1899. sz.

Arverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 1898. évi 615. számú végzése következtében dr. Polacsek Albert ügyvéd által képviselt Cohn Ignác és Samu cég javára Györi Gál István belsecserei lakos ellen 600 forint s járuléka crejég 1898. évi május hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1005 fortra becsült következő ingóságok, u. m. lovak, sertések és másféle tárgyak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíróság 1899. évi V. 3205 számú végzése folytán 600 forint tőkekötetés, ennek 1897. évi szeptember hó 1 napjától járó 5 százalék kamatai, egy harmad százalékos váltó díj és eddig összesen 85 forint 25 korbán bíróság már megállapított költsége crejég Belső-Ecserei végrehajtást szenvedett 60. sz. tanyai lakásán leendő eszközölésére 1899. május 4-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek, szükség esetén becsáronalul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfogaltak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1899. évi április hó 18.

VÉGH SÁNDOR,
kir. jbrósági végrehajtó

Hirdetemény.

Szentes város tulajdonát tevő Tisza és Körös parti 10 öles úton ez évben termendő fű kaszálattási-, valamint a Kurcaoldalak ez évi legeltetési joga, a helyszínen megtartandó nyilvános szóbeli árverésen hasonlóképpen kifognak adni, és pedig:

a f. é. április 25-én, d. e. 8 órakor:

a Tisza és Körös parti 10 öles utak a szegvári határtól folytatólagosan a bökenyi kompig,

d. u. 2 órakor:

a Körös túlsó partján lévő 10 öles út a csongrádi határtól folytatólagosan a szelevényi határig,

április 26-án d. e. 8 órakor:

A Kurcaoldalak a szegvári határtól folytatólagosan a Mayer Ida féle kertig,

d. u. 2 órakor:

a Vecseri foktól folytatólagosan a teési határig, mely árverésre azzal hivatnak meg árverezni kívánók, hogy az egy évi bérösszeget az árverés alkalmával tartoznak a kiküldött kezéhez készpénzben lefizetni.

Szentesen, 1899. április 14-én.

Novobáczky Gyözö,
gazd. tanácsnok.

3—2

HIRDETMÉNY.

Szentes város tulajdonát képező Petőfi-szálloda Uri-útcai szárnyában az emeleten egy 3 szoba, előszoba, konyha és mellékhelyiségekből álló tágas lakás, valamint a földszinten egy tágas bolthelyiség **f. évi április 24 től kezdve kiadó,** ajánlatok alól irott tanácsnokhoz teendő.

Szentes, 1899, április 15.

3—2

Novobáczky Gyözö,
gazd. tanácsnok.

Hirdetemény.

Szentes város tulajdonát tevő Tisza és Körös folyók halászati joga — a két Holtkörös kivételével — az árverés napjától 1902. évi április hó 8 napjáig terjedő 3 évi időtartamra a f. évi április hó 24-én d. u. 2 órakor a tanácssteremben megtartandó nyilvános szóbeli árverésen ki fog adni. Közelebbi feltételek alólírott hivatalában — a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Utóajánlat nem fogadtatik el.
Szentesen, 1899. április hó 14-én.

3—2

Novobáczky Gyözö,
gazd. tanácsnok.

554.v. 1899. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróság 1898. évi V. 615. számú végzésre következtében dr. Polacsek Albert ügyvéd által képviselt Cohn Ignác és Samu cég javára Györi Gál István belsecserei lakos ellen 600 forint s jár. crejég 1898. évi aug. hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 676 fortra becsült következő ingóságok, u. m. lovak s más tárgyak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. jbróság 1899. évi V. 3217. sz. végzése folytán 600 forint tőkekötetés ennek 1897. évi szeptember hó 5 napjától járó 5 százalékos kamatai, egy harmad százalékos váltó díj és eddig összesen 51 forint 40 korbán bíróság már megállapított költsége crejég Belső-Ecserei végrehajtást szenvedett tanyai lakásán leendő eszközölésére 1899. évi május hó 4 napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek, szükség esetén becsáronalul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felülfogaltak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szentesen, 1899. évi április hó 18 napján.

VÉGH SÁNDOR,
kir. jbrósági végreh.